

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Prijopisana se plaća tiskaju po 5 nov. svaki redak. Oglasi od 8 redaka stoje po 10. za svaki redak više 5. ili u slučaju nepotpuna na pogodbu sa upravom. Novci se šalju poštarskom naplatnicom (usagno postulo) na administraciju "Naša Sloga" imo, pruzimo i naj. blizu pošta valja točno označiti.

Komu list nedostoji na vrijeme, noka to javi odpravničvu u oivo-gonu pisma, ka koja se na plaću poštarino, ako se izvana naplać: "Noklametja".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a sloga sve pokvari". Nar. Pos.

Istisi svakog četvrtka na ciolom arku.

Dopisi se novčadaju ako se i netlekaaju.

Nobiljogovani listovi se nopro. Prodajna a poštarinom stija. for, za soljako 2/4 for, na godinu. Razmjerno for. 2/4, i za pol. god. dno. Izvanomovino više poštarina.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uroditeljstvo i administracija našala se u Via Torrono bez. 12.

Proslava Gundulićeva u Beču.

Buduće godine 8. janara upravo je tri sto godina, što se je rodio najveći pjesnik starije hrvatske knjige, Ivan Franjin Gundulić.

Njegova djela dovodeća knjižovnost dubrovačku na vrhale slava. Dubrovčani ga nazvaše kraljom hrvatskih pjesnikah, a slavni Sorasin Corva pjesnikom, kojemu slavom ne ima ravna. Toskanski veliki knez Ferdinando II. ušio je rad Gundulića hrvatski. Slava njegova rasprostrela se širom svijeta.

Za proporcija hrvatske knjižovnosti prije pedeset godina, sinulo je Gundulićovo ime novim sjajem, kad je "Matica hirska" u Zagrebu izdala liopo izdanje njegovih djelah. Hrvatski narod uvijek ga je spominjao u radu prvih hrvatskih pjesnikah, pa to još i danas punim pravom čini.

Doskora će se u Dubrovniku otkriti dostojni spomenik njegovu geniju. Neima dvojba, da će se onaj dan dostojno proslaviti uspomena velikoga pjesnika širom svoga Slavonstva. Ali važnija svečanost biti će, bar po našem mnijenju, u prestolnici monarhije, u Beču.

Upravo je hrvatsko akademijesko društvo "Zvonimir" raspisalo proglaš na narod, što ne ga nošte niže donajamo, i u kojem oglašaju svoju odluku proslaviti uspomenu velikoga Hrvata. Ta svečanost biti će u srou monarhije, na oči ologa svijeta u mjestu, u kojem se je sakupilo nobrojono mnoštvo sinovah svih slovjonkih narodah. Ta proslava ima biti ne samo slavom "Zvonimira" već slavom Hrvatstva, slavom ologa Slovjonstva.

U našem Dubrovniku, u hrvatskom gradu, razvio se je barjak prosvjete onda, kad je manje više oiaa Evropa šamila u tami. Hrvatska omladina želi pokazati oiolomu svijetu napose narodnim nam protivnikom, da imaju krivo, ako još uvijek misle, da su Hrvati polubarbari. Hrvatska omladina želi pokazati Evropi, da je hrvatski narod, promada malen, zaslužio dostojniju mjesto u skupini narodah Austro-Ugarske no što ga danas ima. Da pako postignu svoju svrlu, treba joj svladati mnogo poteškoćah, mnogo zapriekah.

Ali što se nada složniti silami Istina je, mladost hrvatska nije još nikada pokušala priroditi sličnu svečanost, jer sve dosadnje proslave njezine, ako su i bile lipe i uznosite, nisu nikada bile zamišljene na tako plomunit i uzvišon način. Svečanost će trajati tri dana. Svečani koncert, u kojemu će ovaj put sudjelovati slovjonsko pjevačko društvo, izvrstni umjetnici, biti će u velikih dvorinah "Gartenbau-gosselschafte", tamo gdje boški Slavoni prirodjuju najvećičanstvonije svečanosti. Pripravo se čine velike, a vrijeme je kratko. Boški se Hrvati nadaju, da će im braća iz svih krajevah oduševljeno prigrliti njihovu zamisao. Oni se nadaju, da će im odnauit, gdje stanuju slovonska plemena stignuti čestitke i pozdravi na komora, jer će to imati na ošiglod skupljanoga uglednoga svijeta velikoga značenja i trajno vrijednosti.

Mi im u tom posvo pravo dajemo čestitke iskrene, da im uzvišena zamisao sretno uspije.

Na istom mjestu na kojem se je prije tri godine slavio veliki Krs slaviti će se ljotos voliki Hrvat. Tako valja i Slavici uzajomno svojo voliko sinovo

Slovjoni slavo svojo jakost i voličinu. No dvojimo, da do se o toj slavi još mnogo pisati po strahih novinah, ta da će se tom prigodom pohvalno spominjati i noviji kulturni napredak Hrvatoh.

Možda će to napokon prisiliti naše narodno protivnike, da se vođ jolnom opamote, to da nas nopristrano i pravdno suditi započnu. Vođ je tomu i vrijeme! I naš narod u Istri ima se toj slavi veseliti, jer će to biti hrvatska slava, slovjonaka slava, slava prijateljja Slovjonstva, slava volikom goniju, koji je pjevao: "Oj draga, o j zlatna, o j sladka slohoda, dar u kom sva blaga višnji nam Bog je dole".

Znajudi, koji i kakovi su uglednici rucki, česki, poljski, slovonski itd. vođ do sada dolazili na koncerto "Zvonimira" uvjeroni smo, da će se ovaj put još i u većom broju odazvati. Znajudi nadalje, da su "Zvonimirovoie" do sada uvijek znali vrški svojo domoljubnu dužnost, no dvojimo nimalo, da će si i ovaj put osvjatlati lice. Osobito nas puko raduje, da su i ovaj put Slovonoj jednodušni sa Hrvatima, te da se štaju i ljube kao rođjana braća.

Znajudi svo to, mi srdačno pozdravljamo zamisao "Zvonimira" i nadamo se s njim dobru uspijhu. Slozna omladina bilo kojeg naroda mnogo može, a za dokaz nam natroba tok sizati u poviest svih vromonah, ta dovoljno je poznati poviest našoga proporcija.

Danas, u doba mrtvila, u dobu kad se nesmiljonom rukom nastoji dobiti zapročiti mladosti svako oduševljanje, ona se diže u tudjini. Da nas sa ipak krivo no razumije, moramo reći, da svečanost u Beču nećo imati vanjski

značaj jedne stranke. Gundulića valja da slavi sav narod i čitavo Slovjonstvo. Izvjestno očekujemo, da će se i sbilja u svih pokrajinah, u kojih samo jedan Hrvat živi, staro i mlado toj narodnoj svečanosti veseliti. Evo proglaša:

Hrvatski narod!

Dno 8. slođnja 1888. biti će tristo godina, što se je hrv. narodu rodio bezsrtni gonij Gundulić. Propadoće kraljevstva, nastalo je gradova, ali njegova slava živi, a njegovo sveto misli o slobodi, o ljubavi Slovjonstva i danandnas oduševljaju svakoga Hrvata. Tudi ja mu se divi, Slovjonstvo mu se klanja.

Hrvatska mladost u Beču amatrala bi se nevrednom svoga imena, da na svečani način nopolkaže svoju oduševljenju, svojo harnost, svojo ljubav upravnim pjesniku, siju onoga grada, koji se ponajviše radu njega "krunom svih hrvatskih gradova zove".

Hrv. akad. društvo "Zvonimir" u Beču odlučilo je na svojoj glav. skupštini ov. m. dostojno proslaviti rođon dan velikoga Hrvata. Ta slava ima postati ne samo slavom boćkih Hrvata, već i oiolega boćkega Slovjonstva i svih onih, koji su prijatelji Slovjonca. Budući da za njihovi za takovu svečanost ogromni, to se pod-podpisani odbor pravom n. da, da će naći i u domovini svojoj i u svih krajevih u kojih Hrvat živi, oduševljonn odziva. (Društveni naslov: Zvonimir "Universität".)

U Beču 15. studena 1887.

Odbor za proslavu.

Istareki sabor.

Onakih piemom od 5. t. m. nazvani su za davo i. j. 24. t. m. svi zemaljski sabori Oslavstarije, a mođu timi i istarski sabor u Porcuu.

Mi smo se jošdo potražili na pruzki djelokrugu pokrajinskih sabornah, koji se sazivlju, da protrova zemaljski proradun i po koju zakonomu osnovu podrolojono važnosti. U kraljevinah i zemljah, gdje je narodno zastupstvo nadalnom pravim domo-ljubljom, nosobitnom ljubavi do rodno si

PODLISTAK.

Ivan-Andrija Rapiccio.

(Nastavak.)

- 435. O brda sročna i blažena, sto puta da sto mi zdravo!
- Dokle me nebo sročnim obdariva židom na zemlji
- Najvolit svojo ću trajati dano u dolina ovim,
- Ma mo i vabio Rim na sjajno zabavo svojo,
- Nudeć mi grimiznan plašt i druge visoko časti. --
- 440. Kakva ti korist ako i slavnoj u varoši živih,
- Ili u palaćah kojim do neba se šljomenn dižu,
- Ako i gvozdone škrinjo si suhim napunjaš zlatom?
- Userod bieloga ako si okružon slugami dana,
- Častnim licima ako se ponosiš slavnih ti predja,
- 445. Il u krugu prijateljja sjedaš za bogatu miaz
- Gdjo silosija vrda i čestica blistaju zlatnih,
- Il se po šarohih slatom izvozenih sagovih šćećah,
- Ako te grešan i oramotan uvijek obliđu život?
- Nede to sikuleko gozbu u stakli uljuljati saank,

- 450. Ni oblakāt ti dušu od toskih i do-sadnih briga. --
- Samo neporočno sroč i pamot što istinu ljubli,
- Prosta od nutarnje surnje božanske daje nam radost. --
- All daloko od mene odstupite stajmlijiv: miall!
- Odselo volit ću ležat spružen na mokanoj travi,
- 455. I sa gorskoga visa to prostroano gloadit moro. --
- Veseli budimo! doći će sjeda naskoro starost,
- Koja se nijednim licikom il silom neda udaljiti,
- Kako o tome nam lažno propjevao šalčina Omar. --
- Avaj! nijedan nam lik nemožo ustaliti konac
- 460. Života našeg nit tiok ustaviti godinam brzim. --
- S Bogom dakle -- sto puta s Bogom vi Istranska brda!
- Koja ljubki zephyri i ćah lahara njoznih
- Dragoju šumami prešod kud ptićioje pjesmo se oro.
- Népitam ono, što zlatni pokrivaju varlovi Taga,
- 465. Niti mi duša gramzi za bogatstvom Lydijska carstva,
- Neželim Riphejskih stada ni zaklada Gangova zlata.
- Naprama vama svo mi je ništa zaviođajna brda!

- Samo to šellm: u dollh da ovih zaklopm od j;
- Tuj gdje predji mi svoja ogradjena težulu polja,
- 470. To im od Boga bjo dano sjedu dočokati starost,
- Posljednje dane mirno završiti svojoj života. --

Opazke k pjesmi: „Istra“.

- 1. Timav: rieka koju spominju vođ stari pisaci. U rimsko doba bila je vođa neg u doba Rapicijovo, onda vođa neg danas. Dva su njoj imena: Roka, izvirajuća izpod Šniečnika a gubeća se u Skočljanskoj jami; Timav dolnji ili Sv. Ivan Divinski, sa više izvora izpod zemlje prodira. Tu je jedva kilometar dug, al širok i dubok i brodiv.
- 2. Lyaof: Lenaj; Baeohus t. j. vinski Bog. Naš: Vinko Lovid po prilici.
- 10. Tirilo: ostrvo u najdalnjem sjeveru, vo svojoj prilici današnja Islandija, Meroo: ovedo ostrvo Nila u Aethioplji.
- 20. Sisundo barun pl. Horberstein rodom iz Vipava. Bio u svojo vrijeme ućon čovjek, bistar diplomata i pokrovitelj knjižovnosti,
- 29. Eugansko polje: ispod Euganskih gorica blizu Padova. „Falorsko polje“ se nalazi u Campaniji blizu gore Massika.
- 31. Cyran-kyrnos: ostrvo: Corsica. Sutin: gradit u Luciju.
- 33. Masilik vođe: vođe iz Afrike, gdje je stanovao narod: Maasyli.
- 38. Thasin: ostrvo u aegejskom moru na Thracijskom briegu.
- 40. Pudin: gdje je bilo ovo mjesto još danas nisu složni pisaci pikući o njem. Jedni ćo, da je današnji Djevin (Daino)-drugi hoće, da je današnji Prosjok, a još drugi, da je današnji Pican. --
- 43. Japydska žala: Japydi bili su narod, koji je u staro doba prebivao ponelido u sjevernom pak u sjeveroiz-točnoj djele Istre sižuć i do mora među Liburno, a protežuć se s drugo stranu i u današnju Hrvataku i Kranjsku.
- 52. Timava, Phrigijsko rieko: odnosi se na Antonora, otmona Trojanca o kome se priča, da je po razoru grada Troje došao sa svojom ćotom u Italiju i tamo sazidao grad: Padovu (Erav: Aen. I v. 240-248).
- 60. Meduncus-Medunak: danas riečica Brunta.
- 63. Cylar: jedan argonauta na svom povratku iz Kolhido preko Istro i jadranskog morja u svojo domovinu.
- 77. Servul: svetac i mućenik Tréanski. Još danas kaže so špilju, u kojoj je živio. --
- 81. Panojska Tempa: Panoj = glavna rieka u Thosaliji uz koju se prostiro čarna dolinica Tempa.
- 88. Ferdinand I. kralj hrvatski, ugarski i česki a kasnije i car njemački. Za-lostna su ravno onda bila vromona. Od istoka Turčin a na zapadu protestanti. U Hrvatakoj i Ugarakoj dvio

i zemljo, gdje novlada strast il mržnja, fanatizam i nasilje, tamo može zemaljsko zastupstvo i u današnjih uzkih granicah mnogo dobra i koristan izvosti, ali kod nas, u istarskom saboru, gdje se nepita što se govori il što se predlaže, već tko govori i tko predlaže, taj nemože biti govora o kakvom spasonosnom radu zemaljskoga zastupstva.

Saborna većina, koja se slipeo pokorava zemaljskomu odboru, niti smije niti hoće, da poprmi ikakvu inicitivativu, da podnese mu i neoznatu prošlog, kojim bi se moglo poboljšati bar materijalno stanje puka naše pokrajine. Tako radi većina, a što da rekne mu o manjini, od onaj čestici požrtvovnih, nesebičnih i nustrastivih boraca za narodna naša prava i za blagostanje cijele pokrajine?

Govori, predlozi, savjeti naših narodnih zastupnika, bili oni još temeljitiji, bivaju vazda preaslužni, zabaceni il izmjenjivani. Ono što dolazi od zemaljskoga odbora, sve što gospoda od većine u svojih javnih il tajnih sjednicah znaju il odrede, biva bez ikakve promjene prihvaćeno, bez obzira na protupredlog, ispravke il želje saborsko manjine.

Kojo dakle čudo ako je savrad istarskoga sabora jednostran, nepoludan a za Slavone Istro često poguban. Možutim rad bi, da se to podalo uvidjeti i u redoviti saborno vodino. Glasilo zemaljskoga odbora, govoreći u posljednjem broju o savradu sabora, odlično uimprod, da će biti djelovanje predetojodoga znajodnja mlado i mlado, ali da se saborsko vodino radi toga ipak nemože znositi il otkinuti, već stano il jedinstvano to mlado vladino osnovo prihvatiti. Između redakah dade se čitati, da imade i među talijanskim zastupnicima mladoh, kojim je doadila nepoludnost mladoh sabora, ono vjedito kimanje na sve, što zemaljski odbor predlaže. Odale ono opovotavo naglasivanje i nimanje porečkoga listina na slogu, patriotizam i zapt talijansko vodino. Tim priznaje porečko glasilo, da imade teuloga i među gospodom od većine, da ih imade, koji nisu zadovoljni doadadnjim uspjosi zemaljskoga odbora. U ostalom ni dvojlavo vrlo, da bi se moglo naći toll odvažno i neodvisno osobo u saborskoj većini, koja bi mužovno i odludno doviknula svojim talijanskim drugovom, da se tako dalje nemože. Itijelo bi se taj znađnja i srčanost, kakvo ćeš budava među našim protivnicil tražiti.

Za danas nećemo, da o tom vrlo dujlino, jer čemo imati i onako zgodu, da obdijelimo progovorimo o djelovanju predetojodoga saborakoga znajodnja. A sadu ovo osnovah, koje će se u ovom znajodanju protrestaviti.

1. O ustanovljenju osoblja za upravljati i nadzirati obdineko žumo i obdineko kadruge u okružju kraea lotarsko Margretho;
2. O promjeni §§. 27. 28. i 30 pokrajinskog zakona od 3. novembra 1874. o uredjenju pravnih odnosnjah učiteljskog osoblja u javnih pučkih školah Istro;
3. O gradnji drugučesko cestu od granice

jako si strauko jedna proti drugoj. U Italiji razcepkanost, pokvarenost u viših krugovih i bunu. U Trstu su se strauko neprestano gložilo. Rapijeji htjeo ih umiriti pa je najbrže zato jadnik glavom platio. —

147. Ivan pl. Heyos rodom iz Španijo, savjetnik cara Ferdinanda I. i kapotan Trsta.
160. Sylvula: današnji Škodanj (Sorvolo) Ovo mjestanec zvalo se u starije vrijeme Sylvula a toga, što je sav oglavak na kojem je danas sazidan Škodanj bio pokret šumicom.
175. Muggia = dan Milo = ili Mujo (Muggia).
200. Forinon dan riečica. Rižana (Risano).
208. Justinovi miri: Koper. Do VI. stoljeća zvalo se grčki Aegis a latineki Capris. U VI. stoljeću za prevale Longobarda, prozvalo ga Justinopolis t. j. Justinov grad, na čast bizantinskome caru Justinu II. pod kojega je i Koper spadao.
214. God. 1554. je kuga pravo biosnila po Istri, to je po Valvasorovih riečih mnogo ljudi kao sjeno pokosila.
228. Časni starac taj zvalo se Ambrosij Febco iz Pirana, učitelj dijelih znanoosti u Kopru.
243. Euridika. Nozna se ništa izvjestna ob ovoj ličnosti ali ovo imo svjedoci, da je nježodnuti Rapijeji ovu pjesmu započeo još u zelenoj mladosti. (Konac sliodi.)

4. O jednoličnom roku lova u trih pokrajinah Trsta, Gorluc i Istro i o odnošnoj promjeni §. 1 o zaštiti divljači;
5. O odličonju poroznih obdinah Draguča, Grimalde, Huma i Račice od mjestne obdine Buzeta i ustrojenju njihovo u mjestnu obdinu na sjedišćom u Draguču.
6. O razdijeljenju sadašnje pazinske obdine u mjestne obdine: Pazin sa Starim-pazinom; Lindar sa Cerovljem, Gologoricom, Novako, Provih, Zaroč, Grdosolo, Krškica i Botonoga; Pčica sa Topljakom, Krbuso i Grobnikom; Građišće sa Škopljakom; Trviž sa Kašćergom, Zamaskom i Bormom.
7. O razdijelbi sadašnje mjestne obdine Labinja u nove sljedeće mjestne obdine: Labinjan sa Ocro; Vlnakovo sa Krmioncom, Cerovljem i Brgodom; Sv. Nedelja sa Dubrovom, Rippondom, Votvom, Kunjom i Sumbrogom.

Pogled po svijetu.

Trst, dno 30. novembra.

Austro-Ugarska: U sjednici austrijske delegacije od 17. t. m. bijaše prihvaćen proračun ministarstva izvanjskih posuluh, vojno mornarico, ministarstva finansijah, vrhovnoga razdunarskoga dvora i carino. U toj sjednici povola se rieč takodjer o sv. Otou, o uplivu što ga on vrši i o žalostnom stanju, u kojem se danas krivjom Italijo nalazi. Dolegat Klauswirth izrazio je živu želju svih katolikah i prijateljah istino i pravice, da bi se sv. Otou podalo mirno, dostojno i sjegurno stanje, kako bi mogao svoje uzvišeno i svoto zvanje slobodno i samostalno vršiti.

Dno 10. t. m. pozvao je car i kralj Fran Josip delegata k objudu, to je tom prilikom skoro sa svakim prijazno razgovarao.

20. t. m. dovršila je austrijska delegacija svoj posao. Svi vladini predlozi bijahu bez promjene primljeni.

Ministarstvo nastavo dozvalilo je 110.000 for. za gradnju kerugičke klinike u Krakovu. U obće se vidil, da ministar Gautsch nastoji svakoj želji Poljakah zadovoljiti. Tako kuni u Lavovu ustrojiti posebnu državnu obrtnu školu, a drugim sličnim školam, da će podieliti državno podpore. Ministar ču tim, da pridobije za sebe još višje Poljake, koji se pokazuju žilivo odviše pupnstivimi napram vladi a nepouzdanimi napram ostaloj slavenskoj braći.

Bosanski poluslužbeni list donaha poziv na zemaljsku izlozbu, koja će se obdržavati buduće godine u Sarajevu i tu na desetgodišnjicu što su Bosna i Hercegovina osvojene od Austrije.

Sutra sastaju se svi zemaljski sabori Cislajtanije. Poterica naših zastupnikah na Porečkom saboru oduptila se danas za Poreč.

Danas obavio se naknadni izbor na Kranjski sabor za Ribnicu i Kočevje. Izabran je slovenski kandidat, čestit rodoljub g. Fran Višnikar, sudac u Ribnici.

Hrvatski sabor, poprimiv vladinu osnovu proračuna za god. 1888. u generalnoj razpravi, pretresuje sada pojedine stavke toga proračuna. U sjednici od 21. t. m. bijaše poprimljena zakonska osnova o proračunu za potrebitine unuternje samouprava kraljevah Hrvatske i Slavonije za god. 1887. U sjednici pako od 22. t. m. prihvaćena je u generalnoj i spojajnoj debati osnova zakona, kojom se

zakon o poroti u poslovih tiskovnih obustavlja na dalje dvie godine.

Srbija: Srbska vlada umirovila je bivšeg mitropolitu Mihajlu i tri druga biskupa.

Ministar rata kuni poslati višje srbskih mladich u Rusiju na višu vojničku naobrazbu.

Bugarska: Nakon sastanka carevah u Bečima glasa se, da će se riešitbom bugarskog pitanja pospješiti. Pri tom da će se uzeti osobiti obzir na želje Rusije. Princ Ferdinand namjerava preustrojiti bugarsku vojsku po europsku.

Rusija: Car Aleksander, probavivši nekolike satih u Berlinu, odputovao je isti dan u Petrograd. Što se ja kod sastanka carevah govorilo i zaključilo, to se može za sada samonagadjati.

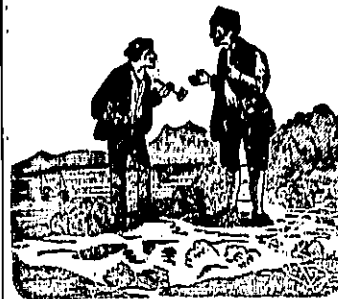
Knez Bismark posjetio je cara Aleksandra to je kod njoga proboravio jednu uru. Iz Berlina pišu, da je ruski car u Berlinu primljen svakom časti, koja mu pripada ali i hladnom udvorniču.

Francozika: U ministarstvu republike nastala je kriza. Javljaju danada iz Pariza, da do morati i prodnjedni republike Grovy odstupiti, što da su mu savjetovali i nekoji pejiatolji.

Italija: Progovori izmedju zastupnikah Austro-Ugarske to Italijo u pogledu trgovackoga ugovora, što ga imadu obje države sklopiti, zapohi su na jednom. Viditi čemo, da li će Austrija ili Italija popustiti.

Njemačka: Njemački vladini krugovi jesu vrlo pokunjati radi pogibljno bolesti prestolonasljednika Friedricha, za koga kaže liečnici, da mu neima spasa.

Englezka: Iz Londona brzojavljaju, da će po svoj prilici nastati nekoje promjene u englezkom ministarstvu.

Franja i Jurina.

- Fr. Ši čil Jure, da su noka gospoda nedolju va. Lladaro tovarilac ogledalu. Jur. Noka su, da bi klotu tovarion.
- Fr. Tor noka šil, da misliš, da mi je žal!
- Fr. Na Kaufmanaradini da negovori od 10. tokudoga mjesca ni živa duša hrvatski.
- Jur. A po Frančinu, kako pak?
- Fr. Svi da pilo toškaneki al florentineki zađ da je tako oduhliha prezentanea.
- Jur. Ma viš, kako su to sine glavoi? A kako to se razumit, šćavuni?
- Fr. Vero lipo kada budu opet balotacijeni.

Razgovor

među Matom i Foškom hadu u Tinjan k maši.

- Kate: Dobro jutro, sestro Foška; mi je jako drago, da smo se baš segutra sastale, poljubimose (emik emok.)
- Foška: Ah lipo moja sestro, kako vraga ja žalostna, da je moj Martin od nekoga vremena jako zlovolan, nit mu se nada jisti ni piti, kako da nobi mario za svoj život.
- K.: Vidiš, kako uprav i moj šimo odkad se počelo glasniti za balotacijono, noćo nit na polovicu jisti i malo dolati, trza sobom, pušti sve, pak ide u selo.

F.: Ma baš kako, da bi se sporazumili s mojim Martinom, baš mo je strah, da će krrajoli našim mužom još benovroko od bokvo ušli.

K.: Noćo sestro! Jedno vrimo sam se i ja jadila na moga šimu, ali drugonkad noću, zađ vidim, da ima pravu, i radi toga ču ti pripovediti jednu pravu i živu istinu, tako ja poli Boga, da se je zbillo poli nas kad su bili zadnji balotacijoni.

F.: Lipo sestro moja povij no; slušati ču to kako i peja za predikabiel.

K.: Kad su bili zadnji put balotacijoni, ja i šimina mati smo vraga i poli dolati, da noide balotati, zađ smo imali uprav osimace orati, i ako dođo drugi dan noviramo, Bog znado kad bi se zaovalo; ali naš šimo zato hajo i nohajo, važnog uvik za našo Hrvate, da je učilija, naselja u bisago simo, izvadil vrganj, uprože kravo i zavoza Kato! idil s monom, ja poslušna idom i dođjemo na rživu, on poslje, zabrazdil vrganj i mi ređo posradno: oril i ja gredom balotati na slavu božju zađ svog mi nada mira, ako no pomorom svojo brato i učilim svoju dušnod!

Ča san onda, sestro, atila ređi? Primila sam desnom rukom za plaz, i liovom za ralicu, uimala sam blicom Plaviku, ujedno viknuv na Srnavu pak oril Kato!

Sestro moja, nikad gobastijih brazdil nial vidila, i pomislila sama u sebi mlio usadimuv: ah šimo, šimo, na koga ti to prolpio vrimo gubil, a tvoja jedna žena pladnu zemlju ruži! Tugovaku sam se i žalostila i Bog mi provali sam ga aramolila kad se jo vratilo kući tako, da je od jada morao poćo na dvor apati, ali kašnjo mi je jako žal bilo, zađ. se je pravo čudo došlo.

F.: A da sestro moja?

K.: A lipo sestro moja, zaovala sam samo poli vrganja rali i to po žonsku, ali kad smo počeli i omičilili, smo namlitali do 78 staril ozimlon, i to ti je sestro moja, tako mi Bog pomoga pravu i živa istina.

F.: Ah na viru Boga noću se ni ja nikad protivil mom Martinu, nego ču ga još negovirati, da ido balotati na svojo krk makar bude i kapus za sandil.

K.: Ja san rokta već dosti od njim po naših bližnjih selih, da se noplada za onim dnovom od balotacijona, noćo noka idu svi lipo i složno kako kađ nosa na blagoslov na Vazam pagađu.

F.: E, tako mi zdravlja, ču pođ ja tamo na Supetarščinu, da se i tamo boljo složjo ču rodbini i mojim botriam onamo ređ noka svojo mužo nagovoro, da lipo stiočno dođu baloti za svojo brato, da jim se nebudu vas svit ruga, zađ gospodlu Bog svako poštono dolo blagoslovi, a broz blagoslova bužjoga nimanmo na svitu nikakovo dobro arilo.

K.: Tako, tako sestro moja učilni, i Bog ču nam pomoci, i tako bi imalo sve žono lipo napuštiti svojo mužo, ki se boje Talijan, šaropjaki al krrajoli.

F.: Ma ja milim, da čemo jih lahko na prate pobrojiti one, koji se budu prodali.

K.: E, čujš, čemo jih po sunco Boga povidati po cijem svitu, ali ja držim, ču jih nebudu takovili.

F.: Sad smo već u gradu, jezik za zubo i pojmo u orkvu, i pobožno pomolimo se za dobru aridu svega da nas čeka.

K.: Amen sestro, Bog nas uslišil!

Različite vesti.

+ Preč. g. Antun Hrovatin, župnik kod sv. Antona novoga u Trstu, prominuo je dno 18. t. m. nakon podulje bolesti providjen svetotajstvi. Pokojnik se radio na Obdini a prošle godine serio je šestdesetljetnaco vraga miančiva. Radil svojih vrlinah bijaše odličkovan od crkvenih i svjetoskih poglavah. Njeg. Veličanstvo podielilo mu vitežki red Frana Josipa, zatim naslov carskoga svjetotajka a sv. Otac imenovao ga prošle godine svojim komernikom. Osim toga bijaše koazistorijalni svjetonikom i članom raznih dražvah.

Čestitomu starini, koji počiva na Obščah, šila lahko roćna zemljion a duš za rječni pokoj!

Vjenčao se. Dno 21. t. m. vjenčao se u Kaevju g. Božo Dubronić učitelj kod sv. Mateja, sa gospodjicom Marijom Ručuba iz Kastrva.

Naše iskrene čestitke novovjenčanim

